

ministeren, inden jeg fremsatte det, og uagtet det altsaa paa mange Punkter forøger de Byrder, der kommer til at hvile paa Statskassen paa det Omraade, der her er Tale om, har Finansministeren beredvillig givet sit Tilsagn til, at et saadant Lovforslag kunde fremmes. God Orden nødvendiggør, at man forhandler om saadanne finansielle Spørgsmaal med Finansministeren, der naturligvis maa have en Oversigt over Statens finansielle Forhold. Skulde jeg følge det ærede Medlem og ikke forhandle med Finansministeren, maatte jeg ganske sikkert øjeblikkelig svare det ærede Medlem: De Ændringer kan jeg ikke anbefale til Vedtagelse. Jeg antager dog ikke, at det er det Resultat, det ærede Medlem ønsker af vore Forhandlinger her i Dag.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Hr. Kayser har Ordet for en kort Bemærkning.

Kayser: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen vilde tage mig, oven i Købet i min Stilling som Oldermann, til Indtægt for de Angreb, om jeg saa maa sige, han vilde rette mod Arbejdsgiverne, i alt Fald til Indtægt for de Indvendinger, han gjorde overfor, hvad det ærede Medlem Hr. Sven kom med til Forsvar for Arbejdsgiverne. Jeg vil fralægge mig dette. Jeg sympatiserer ganske med de Udtalelser, der i den Henseende er kommet fra Hr. Svens Side.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Jeg ved ikke, hvor stort et Arbejde Indenrigsministeren har haft for at faa Finansministeren til at gaa saa vidt, som Finansministeren her er gaaet. Jeg tvivler ikke om, at det har været stort, og jeg vil heller ikke mene, det vilde være formaalstjenligt at foretage sig noget uden at forhandle med Finansministeren om dette Forslag. Hans absolutte Modstand kan jo være afgørende. Men jeg vil dog henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, hvis hans Arbejde med at faa Finansministeren dertil har været svært, opbyder lidt mere Anstrengelse; saa opnaas sikkert ogsaa det andet.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg maa nedlægge en skarp Protest mod det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensens Angreb paa det private Boligbyggeri. Dette er sikkert det eneste, der i det lange Løb vil kunne klare Skærene. De snærende Baand, som lægges paa Andelshaverne gennem Andelsboligforeningerne, og som særlig den forrige Minister (Rode) var ivrig efter at støtte det ærede Medlem i, har skadet Byggeriet i ganske utrolig Grad. Der er talt meget om ulovlig Strejke. Jeg er sikker paa, at Bolignøden i allerhøjeste Grad vilde afhjælpes, om Deltagelse i ulovlig Strejke gav Ret til at opsige dem, der derved var med til at forhindre andre Mennesker i at faa Tag over Hovedet.

Asger Karstensen: Til det ærede Medlem Hr. Sven vil jeg gøre et Par Bemærkninger og da først denne, at min Opfattelse af Monopolisterne støtter sig paa gode Erfaringer. Jeg har gode Erfaringer om, hvorledes disse Monopolister søger at tilvende sig den Indflydelse, der skal til for at opnaa den Magtstilling, de lægger Vægt paa. Jeg ved, de paa Forhaand har det ærede Medlems Tilgivelse, de har aldrig haft min og faar det heller aldrig i Fremtiden. Men en Diskussion mellem det ærede Medlem og mig om dette Emne om, hvorvidt han staar i Programbrudets Tegn, om han holder sit Program eller ikke, ønsker jeg ikke paa dette Tidspunkt at indlade mig paa, selv om jeg bliver nok saa meget inviteret dertil, da jeg ikke ønsker at træde i andre udtraadtes Spor, som vasker det mere eller mindre snavsede Linned paa et Tidspunkt, hvor andre Partier, man ikke har sluttet sig til, kun kan tjene derved. Jeg har aldrig benyttet mig af Hr. Moesgaard-Kjeldsens Udtræden af det radikale Parti, idet jeg ikke sætter Pris paa dem, der falder deres tidligere Parti i Ryggen. Jeg ved, man fra anden Side har gjort det, jeg har holdt mig tilbage derfra, og jeg agter ikke at fremstille mig som en politisk Figur af denne Natur foran den kommende Valgdag. Men efter Valgdagen, til Efteraaret, vil det ærede Medlem og hans Parti og jeg faa Lejlighed til at diskutere Spørgsmaalet om Monopolisternes Indflydelse i Partiet og Monopolisternes Politik i al Almindelighed, hvortil jeg tror, jeg har et endogsaa dybtgaaende personligt Kendskab, hvilket jeg tror, Offentligheden havde god Brug for ved given Lejlighed at faa Adgang til. Den Invitation gaar jeg altsaa ikke ind paa, men